

REGLUR um gjaldeyrismál.

1. gr.

Fjárfesting og viðskipti.

Fjárfesting í verðbréfum, hlutdeildarskírteinum verðbréfa- og fjárfestingarsjóða, peningamarkaðsskjölum eða öðrum framseljanlegum fjármálagerningum með erlendum gjaldeyri er óheimil. Þó er aðilum sem fjárfest hafa í slíkum fjármálagerningum fyrir gildistöku reglna þessara heimilt að endurfjárfesta. Nú eru fjármunir sem losna við sölu eða uppgreiðslu nýttir í heild eða að hluta til að fjárfesta aftur í hvers konar erlendri fjárfestingu innan tveggja vikna og telst það þá endurfjárfesting í skilningi 2. máls.

Söluandvirði vegna viðskipta með fjármálagerning skv. 1. mgr. í íslenskum krónum milli innlendra og erlendra aðila og gerð eru upp hérlendis skal leggja inn á reikning viðkomandi seljanda í fjármálafyrirtæki hér á landi.

Uppgjör viðskipta í erlendum gjaldeyri með fjármálagerninga skv. 1. mgr. útgefnunum í íslenskum krónum er óheimilt.

Gjaldeyrisviðskipti vegna fjármagnshreyfinga skv. 1. mgr. bráðabirgðaákvæðis laga um gjaldeyrismál, með síðari breytingum, á milli landa með úttektum af reikningum í íslenskum krónum í fjármálafyrirtækjum hér á landi eða Seðlabanka Íslands eru óheimil.

2. gr.

Bein fjárfesting.

Ekki eru takmarkanir á beinni fjárfestingu erlendra aðila. Með beinni fjárfestingu er átt við fjárframlag eða annað framlag til eigin fjár atvinnufyrirtækis eða kaup á eignarhlut til að öðlast virk áhrif á stjórn þess. Með virkum áhrifum er átt við að hlutdeild viðkomandi aðila nemi 10% eða meira af eigin fé, stofnfé eða atkvæðisrétti eða önnur hlutdeild sem gerir aðila kleift að hafa veruleg áhrif á stjórnun viðkomandi fyrirtækis. Langtímalán frá eigendum fyrirtækis til fyrirtækisins teljast einnig bein fjárfesting.

Fjármagnshreyfingar skv. 1. mgr. bráðabirgðaákvæðis laga um gjaldeyrismál, með síðari breytingum, vegna yfirfærslu eða flutnings á fjármunum frá landinu, sem tengjast sölu á beinum fjárfestingum eru óheimilar.

3. gr.

Útgáfa og sala fjármálagerninga.

Óheimilt er að gefa út og selja verðbréf, hlutdeildarskírteini verðbréfa- og fjárfestingarsjóða, peningamarkaðsskjöl eða aðra framseljanlega fjármálagerninga þar sem uppgjör fer fram í öðrum gjaldeyri en útgáfan og íslensk króna er einn af gjaldmiðlum uppgjörs. Hafi útgáfa farið fram í íslenskum krónum er skylt að leggja andvirði sölu inn á reikning í íslenskum krónum á nafni útgefanda í fjármálafyrirtæki hér á landi.

4. gr.

Lántökur og lánveitingar.

Lántökur og lánveitingar milli innlendra og erlendra aðila í öðrum tilvikum en vegna viðskipta á milli landa með vöru og þjónustu skulu uppfylla eftirfarandi skilyrði:

1. Lán hvers aðila sé eigi hærra en sem nemur 10.000.000 kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í gjaldeyri á almanaksárinu.

2. Lánstími sé eigi skemmri en eitt ár.
3. Gjaldeyrisyfirlærslur vegna lánsins séu í samræmi við ákvæði 8. gr. reglna þessara.
4. Lánessamningar, þ.m.t. allir viðaukar og fylgiskjöl, séu sendir til þess fjármála-fyrirtækis sem annast um fjármagnshreyfingar, innan einnar viku frá undirskrift slíkra samninga.

Ákvæði þessarar greinar gilda ekki um lántökur og lánveitingar milli félaga innan samstæðu.

5. gr.

Ábyrgðir.

Óheimilt er að ganga í eða takast á hendur ábyrgð á greiðslum á milli innlendra og erlendra aðila.

Ákvæði þessarar greinar gilda hvorki um ábyrgðir vegna vöru- og þjónustuviðskipta né um ábyrgðir milli félaga innan samstæðu.

6. gr.

Afleiðuviðskipti.

Óheimilt er að eiga afleiðuviðskipti þar sem íslensk króna er í samningi gagnvart erlendum gjaldeyri, hvort sem um er að ræða gjaldeyris- eða verðbréfasamning eða sambland gjaldeyris- og verðbréfasamnings eða sambærilegra fjármálagerninga.

Afleiðuviðskipti sem eingöngu eru vegna vöru- og þjónustuviðskipta falla ekki undir þetta ákvæði.

7. gr.

Ýmsir fjármagnsflutningar.

Fjármagnsflutningar vegna gjafa, styrkja og annarra fjármagnsflutninga skv. 6. tl. 1. mgr. bráðabirgðaákvæðis laga um gjaldeyrismál, með síðari breytingum, umfram 10.000.000 kr. á almanaksárinu eru óheimilir.

8. gr.

Vextir, verðbætur, arður, hagnaðarhlutur og afborganir.

Vextir, verðbætur, arður, hagnaðarhlutur af fjárfestingum og samningsbundnar afborganir teljast ekki vera fjármagnsflutningur í skilningi reglna þessara. Laun teljast ekki vera fjármagnsflutningur í skilningi reglna þessara. Fyrirframgreiðslur af fjármálagerningum milli landa eru hins vegar óheimilar.

9. gr.

Skilaskylda á erlendum gjaldeyri.

Öllum erlendum gjaldeyri sem innlendir aðilar eignast fyrir seldar vörur og þjónustu eða á annan hátt, skal skilað til fjármálafyrirtækis hér á landi innan tveggja vikna frá því að gjaldeyrið komst eða gat komist í umráð eiganda eða umboðsmanns hans. Takist skilaskylda ekki innan ofangreinds frests skal skýringum komið á framfæri við fjármálafyrirtæki. Skilaskyldu samkvæmt 1. málsl. er unnt að uppfylla með því að varðveita erlendan gjaldeyri á gjaldeyris-reikningi hjá fjármálafyrirtæki hér á landi.

Skilaskylda nær ekki til innlendra aðila sem hafa búsetu erlendis vegna starfs eða náms.

10. gr.

Úttektir af gjaldeyrisreikningum.

Úttekt af gjaldeyrisreikningum eða kaup á gjaldeyri hjá fjármálafyrirtækjum hér á landi skal háð því skilyrði að sýnt sé fram á að notkun fjáris sé í samræmi við reglur þessar. Óheimilt er að taka út af gjaldeyrisreikningum reiðufé í erlendum gjaldeyri, nema sýnt sé fram á að það verði notað til að greiða fyrir vöru eða þjónustu, þ.m.t. ferðalög.

11. gr.

Inn- og útflutningur gjaldeyris.

Óheimilt er að flytja út gjaldeyri í reiðufé umfram jafnvirði 500.000 kr. hjá hverjum aðila í hverjum almanaksmánuði.

12. gr.

Leiðbeiningar og umsóknir um undanþágur.

Seðlabankinn getur sett nánari leiðbeiningar um framkvæmd reglna þessara.

13. gr.

Viðurlög.

Brot gegn ákvæðum þessara reglna varðar stjórnvaldssektum og refsingum skv. 15. gr. a.- 15. gr. d., 16. gr., 16. gr. a. og 16. gr. b. í lögum um gjaldeyrismál með síðari breytingum.

14. gr.

Takmarkanir á gildissviði.

Ákvæði reglna þessara gilda hvorki um fjármagnsflutninga né gjaldeyrisviðskipti Seðlabanka Íslands.

Reglurnar gilda ekki um:

1. Ríkissjóð og fyrirtæki í meirihluta eigu ríkissjóðs, sem starfa samkvæmt sérlögum.
2. Sveitarfélög og fyrirtæki í meirihluta eigu sveitarfélaga, sem starfa samkvæmt sérlögum.
3. Fyrirtæki sem eru aðilar að fjárfestingasamningi við íslenska ríkið, sem veitt hefur verið lagagildi eða eru gerðir á grundvelli sérstakra heimildarlaga.
4. Fyrirtæki sem fengið hafa leyfi iðnaðarráðherra til olíuleitar samkvæmt lögum nr. 13/2001.
5. Skilanefndir sem skipaðar eru á grundvelli 100. gr. a laga um fjármálafyrirtæki.

Fyrirtæki sem, hafa yfir 80% af tekjum og gjöldum erlendis, geta fengið undanþágu frá 1., 3.-5., og 8. gr. reglnanna. Þau fyrirtæki sem telja sig uppfylla skilyrði 1. másl. skulu senda umsókn til Seðlabanka Íslands og sýna fram á að þau uppfylli skilyrðin ásamt staðfestingu löggilts endurskoðanda. Listi verður birtur á vefsíðu Seðlabanka Íslands yfir þá aðila sem fá undanþágu á þessum grundvelli.

Viðskiptabankar, sparisjóðir og lánaþyrirtæki hafa heimild til að eiga gjaldeyrisviðskipti sín á milli með beinum viðskiptum (e. spot), framvirkum samningum (e. forward) og skipta-samningum (e. swap). Einnig er viðskiptabönkum, sparisjóðum og lánaþyrirtækjum heimilt að taka erlend lán til eigin fjármögnunar og vegna endurnýjunar á eldri lánnum. Viðskiptabönkum og sparisjóðum er heimilt að taka á móti peningamarkaðsinnlánnum í íslenskum krónum frá erlendum aðilum.

15. gr.

Gildistaka o.fl.

Reglur þessar eru settar í samræmi við bráðabirgðaákvæði, með lögum um gjaldeyrismál, með síðari breytingum og öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi reglur um gjaldeyrismál nr. 1082/2008. Reglur þessar skulu endurskoðaðar eigi síðar en 1. mars 2009.

Reykjavík, 15. desember 2008.

Seðlabanki Íslands,

Davíð Oddsson,
formaður bankastjórnar.

Eiríkur Guðnason
bankastjóri.

Ingimundur Friðriksson
bankastjóri.